

Indfødsrets Meddelelse, en Regel, som var gældende i begge Lande, saaledes at vi f. Eks. gav Indfødsret under samme Betingelser, under hvilke Sverige giver vore Landsmænd, der vandrer ind i Sverige, Indfødsret. Det forekommer mig at være rigtig og i mange Henseender lettere.

Det. Hansen: Jeg tror, at jeg for Fremtiden vil forværge at støtte den ærede Ministers Forslag, thi naar jeg gør det, tager den ærede Minister dem tilbage, og saa kommer den Hjælp, jeg vil yde Ministerens Forslag, paa tværs, saa at han polemiserer mod mig. Jeg gaar ud fra, at det Forslag, som Udvalget har stillet, og som gaar ud paa at forkaste den ærede Ministers Forslag med Hensyn til 19 Mænd og Kvinder, har den ærede Ministers Støtte, saa at det vil være temmelig ulykkelig at forlange særlig Afstemning med Hensyn til et enkelt af Numrene. Der er dog en Person, som jeg vil henstille til Tingets Velvilje. Det er en gammel 74-aarig under Nr. 217. Naar jeg skal begære særlig Afstemning over nogen, maatte det være over 217.

Jeg har ikke et eneste Øjeblik betvivlet, at Udvalget har gaaet meget omhyggelig til sin Gerning, og navnlig har jeg ikke betvivlet, at det har ladet sig Ansøgningerne forelægge, og det glæder mig af den ærede Ordfører at erfare, at det i fuldt Maal forholder sig saaledes. Den ærede Ordfører gav ogsaa Oplysninger med Hensyn til forskellige af de Personer, som jeg fremhævede, der forekomme mig at være tilfredsstillende, og som vise, at Udvalget har haft gode Grunde til at lade forskellige Personer passere, om hvilke man ikke kunde udlede af Bemærkningerne eller Betænkningen, hvorfor de fremfor andre skulde passere. Jeg tror, at der er givet gode Oplysninger med Hensyn til Nr. 40 og til Dels Nr. 85, men hvad jeg navnlig saaner i den ærede Ordførers Svar, er Oplysning om, hvorvidt den saakaldte Sygehjælp, som de 4 Personer, man vil nægte at passere paa Grund af modtaget Fattigunderstøttelse, have oppebaaret, virkelig efter de nu gældende Regler vilde være at betragte som Fattighjælp. Det er det ene Punkt. — Det andet Punkt, som jeg kunde ønske oplyst af den ærede Ordfører er, om den ærede Ordfører er overbevist om, at de 15 Personer — Svenskere — tror jeg, at de ere alle — som man vil nægte Indfødsret, fordi de ikke have været her i 12 Aar, ikke i Øjeblikket have været her i Landet i 12 Aar. Jeg fremhævede mine

Tvivel i saa Henseende, og jeg blev ikke ganske beroliget ved den ærede Ordførers Svar.

Rundfen: Jeg ønsker ikke gerne mine Udtalelser misforstaaede saaledes, at enhver Ublænding, der kommer her ind i Landet og anmoder om at faa Indfødsret, ogsaa absolut skulde have Krav paa at faa denne Indfødsret bevilget. Det, der efter min Mening foreligger, er bestemte Tilfælde, i hvilke man vil nægte Indfødsret, og det er nærmest om disse Tilfælde, jeg har talt, idet jeg ikke kan erkende, at der foreligger tilstrækkelige Grunde til at nægte Indfødsrets Meddelelse. Naar jeg henviser til Muligheden af, at en Del af disse Folk kunde risikere at blive udstjulte af Landet, forholder det sig saaledes, at der i dette Tilfælde er to norste og en tykt derimellem, med deres Hjemland er der ingen Overenskomst, og for saa vidt de ikke senere faa Indfødsret, ville de eventuelt kunne risikere at blive hjemjendte efter længere Tids Forløb. Jeg kan ikke tillægge det nogen Betydning, at man stiller i Udskat, at de muligvis senere kunne faa Indfødsret, thi det er i allerhøjeste Grad tvivlsomt, om de alligevel kunne faa det. Naar der foreligger en Anmodning fra deres Side om at blive tildele Indfødsret, og der ikke kan siges andet, end at det er hæderlige Folk, som have levet og arbejdet her i Landet i en temmelig lang Narrække, finder jeg ikke, at der er nogen Grund til at nægte dem det, og navnlig naar man har det Alternativ for Dje, at de ikke senere faa Indfødsret, ville disse Personer i hvert Tilfælde være udsatte for at blive udstjulte af Landet. Der lægges særlig Bægt paa, at Alderdomsforsørgelsen skulde være et Moment til, at der søges Indfødsret i saa stor Udstrækning, og at man sandsynligvis vilde kunne hemme den Tendens, som synes at være kommen til Stede. Jeg er ikke stemt for, at man skal nægte Alderdomsforsørgelse, naar de paaagældende have opholdt sig i temmelig lang Tid her i Landet og ere hæderlige Folk, og jeg tror ikke, at det kan siges om dem, at de ere komne ind i Landet for at faa Hjælp. Hvis man kunde paavise, at de vare komne i Landet for at faa dette Gode og søgte at opnaa det ved at begære Indfødsret, saa var det en anden Ting; men det tror jeg ikke, at man kan sige; at de ønske denne Alderdomsforsørgelse, naar de en Gang opholde sig her og virke her, forekommer mig at være ganske forklarligt, og jeg vil ikke gerne være med til at nægte dem det, jeg vil ikke være med til at sætte dem som en Slags anden Klasse Medborgere, fordi de ere fødte